

NNCZ *Dichtbij*

editie 03 jaargang 02 najaar 2017

NNCZ

Mevrouw Hup, Hoogeveen

“De afgelopen 3 weken in De Kaap heb ik meer mensen ontmoet dan de afgelopen 3 maanden in mijn vorige woning!”

“Verbindingen”

Beweegtuin
Hollandscheveld

Kloof
Overbrugg

Verbinding Grijpskerk
en omstreken

Voorwoord

Verbinden

Ik ben blij dat we u weer een NNCZ magazine kunnen aanbieden. Regelmatig blijven we u informeren (o.a. door dit magazine) over de ontwikkelingen binnen 'de zorg', onze organisatie en specifiek over die zaken die voor u van toepassing zijn.

Wanneer je een thema aan deze editie zou willen geven dan is dit het thema 'verbinden'. Binnen onze organisatie is dit woord één van de vijf kernwaarden die we intern gebruiken om aan iedereen aan te geven welke koers we willen varen en welke punten we belangrijk vinden binnen onze dienstverlening. We hebben het dan over vele vormen van verbindingen, in dit geval ga ik in op de verbinding tussen cliënten en de mensen om hen heen. Wanneer wij zeggen dat we willen bijdragen aan waardevol leven van degene die bij ons aanklopt voor hulp, dan weten we inmiddels dat zorgen voor verbinding hierbij helpt. In de dagelijkse gesprekken met cliënten horen we vaak dat iemand eerder positief over zijn of haar leven denkt wanneer hij of zij nog in verbinding staat met anderen; 'dat iemand nog van betekenis kan zijn of nog ergens bij hoort.' Een mooi voorbeeld hiervan is het artikel over de verbinding tussen jong en oud. Een voorbeeld van een heel andere verbinding verderop in het magazine is weer het artikel over de samenwerking met de dorpscoöperatie in Grijpskerk, waardoor er een voorziening voor ouderen kan blijven bestaan en de ouderen daar in verbinding kunnen blijven met hun eigen gemeenschap. Het artikel van het echtpaar Boersema uit Grijpskerk is hierin heel typerend, zij zijn slechts twee keer in hun leven weg geweest uit Grijpskerk voor een uitstapje. In deze editie kunt u ervaringsverhalen lezen van zowel cliënten, scholieren, professionals, maar ook van samenwerkingspartners die allen in meer of mindere mate gaan over "verbinden, verbonden zijn of verbinding".

Ik hoop dat u ook dit een waardevolle editie zult vinden.

met vriendelijke groet,

Roeli Mossel, Bestuurder NNCZ
Roeli.Mossel@nncz.nl

Inhoudsopgave

- 3 Column cliëntenraad
- 4 Kloof overbrugd
- 6 Verbinding Grijpskerk en omstreken!
- 8 Van statushouder naar BBL-student bij de NNCZ in Haren
- 9 Interview mevrouw Hup, negentig en nog steeds vitaal
- 10 Beweegtuin Hollandscheveld
- 12 Vrijwilliger in beeld
- 13 Wijkleren Wolfsbos / Krakeel
- 14 Puzzel: Woordzoeker
- 15 Interview mevrouw Boersema, Grijpskerk

Noord Nederlandse Coöperatie
van Zorgorganisaties

Leven zoals u dat wilt, dat is ons uitgangspunt. Samen met u kijken we naar de beste vorm van zorg. Immers: **'Samen zijn we van waarde'**.

- Thuiszorg
- Dagbesteding
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuis- en verzorgingshuiszorg)

Contact
Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Thuis

'Zo lang mogelijk thuis', dat hoor en lees je vaak. Ook al treden door ouderdom beperkingen op, dan toch 'zo lang mogelijk thuis'. Maar als we het iets preciezer mogen zeggen, dan bedoelen we 'zo lang mogelijk zelfstandig' en dus bepaalt u zelf hoe u het leven leidt. Als u zorg thuis krijgt, regelt u zelf de gang van zaken, in overleg met de man of vrouw die u bijstaat.

Achter deze mooie bedoelingen gaan soms lastige dingen schuil, zoals eenzaamheid. We weten dat ouderen eenzaam kunnen zijn, doordat ze weinig eigen familie hebben. Of omdat familieleden ver weg wonen en niet makkelijk even langs komen. Maar al te vaak merken we dat eenzame ouderen het moeilijk vinden om met hun vraag voor de dag te komen.

Daarom moeten we grote waarde hechten aan de nabije gemeenschap; de buurt, de straat, de wijk. Je hebt mensen nodig die zien welke behoefte zich achter de voordeur voordoet. Ook mensen die zich daarvoor verantwoordelijk voelen en bereid zijn om geregeld een bezoekje te brengen.

Elke samenleving is gebaat bij betrokken mensen die verantwoordelijkheid nemen. En liefst zo dicht mogelijk bij huis. Op de plaats waar de behoefte aan gezelschap blijkt.

In de medezeggenschap van cliënten komen we zulke mensen eveneens graag tegen. Zij kennen de praktijk en weten wat nodig is om goed in te spelen op wat de vraag is. Cliëntmedezeggenschap helpt om de zorgorganisatie daarop aan te spreken en voorstellen te doen die aansluiten bij gebleken behoefte. Bij de NNCZ hebben we gebiedsraden en een Cliëntenraad om dat werk te verrichten. We stellen het op prijs om actieve bewoners uit de buurt te ontmoeten. Dus weet ons te vinden. Een belletje naar de NNCZ is genoeg!

De Cliëntenraad en de gebiedsraden van de NNCZ

Kloof overbrugd; in tien weken een band opgebouwd tussen jong en oud

“Op het moment dat mevrouw Blom werd voorgesteld aan de groep, dacht ik meteen; met haar zou ik het project graag willen doen! Op de een of andere manier vond ik haar heel sympathiek overkomen. Na overleg met mijn studiegenoot hebben we kennis met mevrouw Blom gemaakt en al snel vonden we een klik en de motivatie van beide kanten om een levensboek te maken.”

Dat was de start van een mooie samenwerking tussen Kim van de Beld, Nicole Holkenborg en mevrouw Blom. De twee meiden zitten in het laatste jaar van het Harm Smeenge College en deden mee met het terugkerende jaarlijkse project ‘Kloof overbrugd’. “Om het ijs te breken, kregen we in het voorbereidingsgesprek met mevrouw Blom een aantal kaartjes van school uitgereikt met een aantal vragen. Liefelingseten, hobby’s, tv programma’s etc. Door die vragen leerden we elkaar iets beter kennen en ontkiemde er een zaadje voor vertrouwen en meer informatie. Gedurende 10 weken zijn we twee keer per week bij mevrouw Blom op bezoek geweest. Elke week behandelden we een ander thema. De ene keer was het gesprek heel erg leuk en verliep het vlot, terwijl een andere keer mevrouw Blom het soms best lastig vond alles te bespreken. Een terugkerend onderwerp was de oorlog. Dat was best confronterend, ook voor ons; wij weten immers weinig van die tijd en hoe het er in het echt aan toe ging. Ook over haar overleden man praten was soms emotioneel. Met veel hilariteit vertelde ze over hun huwelijksreis; die duurde precies één dag! Dat kunnen wij ons echt niet meer voorstellen.”

Het is soms best een onderneming

“Nu ik zo terugkijk op de tijd met haar, kan ik zeggen dat ik er van genoten heb. Ik keek altijd uit naar de momenten om weer samen in gesprek te gaan. Het is best een onderneming,” geeft Kim aan, “zomaar bij een vreemde naar binnengaan en een hele geschiedenis opdiepen. Toch zou ik het zo weer doen. Voor dit project had ik nooit

echt kennis gemaakt met ouderen en hun belevingswereld. Inmiddels heb ik besloten een opleiding voor verpleegkundige te gaan doen, misschien richting ouderenzorg. Het project heeft me wellicht een zetje in die richting gegeven. Toen het project afgerond was en we het boek aan mevrouw Blom mochten overhandigen liet ze een traantje vallen; ik kon het toen ook niet meer helemaal droog houden. Ongemerkt bouw je toch een band op in al die tijd! Af en toe ga ik nog bij haar langs, dat doet ons beiden goed en samen kijken we terug op een leuke periode!”

Kloof overbrugd is al enkele jaren een samenwerkingsproject van het RSG Wolfsbos (locatie Harm Smeenge) en het Jannes van der Sleedenhuis, Wolfsbos in Hoogeveen.

Het afgelopen jaar zijn circa 34 jongeren in gesprek gegaan met 16 ouderen, wat heeft geleid tot een levensboek voor elke oudere, samengesteld door de leerlingen van RSG Wolfsbos. Niet zozeer het resultaat, het boek, maar vooral de weg er naartoe is een mooi en soms emotioneel leerproces.

De ouderen zijn voorgesteld door medewerkers van het Jannes van der Sleedenhuis. Het moesten bewoners zijn die behoefte hebben aan contact met jeugd en die bovendien nog goed een gesprek kunnen voeren. Per tweetal zijn de leerlingen tien keer bij 'hun' oudere op bezoek geweest. Meerdere thema's werden aan de orde gesteld, waaronder kindertijd, schooltijd, relaties en werk.

De jongeren hebben alles genoteerd en aan het papier toevertrouwd. Samen met een groot aantal foto's is daarvan een persoonlijk boek samengesteld. Het boek is waardevol, een mooie nalatenschap voor de familie.

Kloof overbrugd vanuit Mevrouw Lovers-Booy, woonachtig in een inleunwoning van Wolfsbos.

Mevrouw Lovers-Booy wordt dit jaar negentig. Dat zou je niet zeggen als je haar ziet! Hippe sneakers, verzorgde make-up en vlotte kleding. 'Ik heb het boek nog hoor', zegt ze terwijl ze thee zet. "Ja, het project; eigenlijk was dit even iets tussendoor en had ik er helemaal niet zo veel tijd voor! Momenteel kwakkel ik een beetje maar normaal mag ik graag de deur uit gaan en onderneem ik van alles. Nadat mijn man vorig jaar is overleden heb ik de hele familie, al mijn zes kinderen, bij elkaar geroepen. Ik had namelijk een mededeling. Ik zou op vakantie gaan! Het was lang geleden dat ik iets voor mezelf kon doen. Naar mijn broer Henk in Canada, Winnipeg, gaan lag voor de hand. Ik heb er niet lang over na hoeven denken om de beslissing hem op te zoeken te nemen. Ik heb alles zelf geregeld; van de financiën tot de tickets. Vanaf dag één heb ik een boek bijgehouden. Het is een prachtige reis geworden. In totaal ben ik circa vijf weken weg geweest. Als ik nu niet zo aan het kwakkelen was, was ik opnieuw gegaan. Dan niet meer naar mijn broer, Winnipeg is echt ver, maar naar mijn nichtje, de dochter van mijn overleden zus. Haar heb ik vorig jaar ook bezocht in Canada en we hebben echt een klik. Dat is heel erg leuk! Mijn familie komt mooi terug in het levensboek. Dat is fijn te zien. Ze hebben wel een foutje gemaakt want één pagina zit er dubbel in! Voor de rest vond ik het leuk de gesprekken met de meiden te hebben. Aan het eind van het project was er een mooie afsluitende slotavond, aan het eind van die avond vroeg een vader mij of hij een film van mijn leven mocht maken maar daar heb ik hartelijk voor bedankt! Ik leef nu, gezien mijn leeftijd, bij de dag. We gaan de kat niet op het spek binden!"

Verbinding Grijpskerk en omstreken!

In samenwerking met de dorpscoöperatie in oprichting Grijpskerk e.o. heeft de NNCZ woonzorgcentrum De Nieuwe Wierde overgenomen per 1 januari 2017 waardoor deze woonzorgvoorziening voor het dorp en omgeving behouden is. Nu wordt er samengewerkt om krachten te bundelen tussen verschillende groepen.

Joke Kraakman, voorzitter van de Dorpscoöperatie die op 21 september 2017 opgericht wordt in Grijpskerk, is enthousiast over de ontwikkelingen. “Het doel van de dorpscoöperatie is de leefbaarheid in Grijpskerk en omliggende dorpen te behouden en te versterken. Ruim een jaar geleden is

een groep dorpsgenoten van start gegaan om met dit doel voor ogen een dorpscoöperatie op te richten. Om zicht te krijgen op de wensen van de inwoners hierover is er ook een enquête uitgezet gericht op welzijn en zorg. Uit die enquête is goed duidelijk geworden waar behoefte aan is in de omgeving.

Overigens was de bereidheid om mee te werken aan de enquête enorm groot. We hadden een groep van ruim vijftig vrijwilligers die zich heeft ingezet om het maximale er uit te halen. Dat is gelukt, een respons van 60% was het resultaat. Fantastisch! Een vraag die vaker naar voren kwam door mensen die de enquête invulden was ‘wat krijgen we concreet als resultaat van een dorpscoöperatie?’. Daar is nu antwoord op te geven. In het najaar, oktober, wordt er in De Nieuwe Wierde het ‘Dorpsloket’ geopend. Voor het opzetten van dit Dorpsloket heeft de dorpscoöperatie een breed spectrum van organisaties en groepen uitgenodigd om hierover mee te denken en waar mogelijk is

Van links naar rechts: Kees van der Veen, Joke Kraakman en Roelof Bosman.

elkaar daarin proberen te vinden. Alleen daardoor al kwamen er lijntjes tot stand en leerden mensen elkaar kennen. Verbinding was gemaakt. Natuurlijk was het wel van belang dat al deze groepen dezelfde doelstelling hadden. Er waren al initiatieven in de omgeving; vluchtelingenwerk, Omzien naar elkaar, Dorpsbelangen en nog meer. We hebben getracht al die groepen bij elkaar te brengen en vanuit een gezamenlijk vertrekpunt het Dorpsloket te ontwikkelen. Het is de bedoeling dat in dit loket niet alleen de vraag en het aanbod van vrijwilligerswerk bij elkaar worden gebracht, maar dat men ook met allerlei vragen bij dit loket terecht kan. Dit kunnen vragen zijn over de WMO en indicaties, maar ook over welzijnsactiviteiten. In dit loket werkt de dorpscoöperatie samen met de NNCZ, de gemeente Zuidhorn en de Stichting Welzijn Zuidhorn. Door deze samen-

werking kunnen we de inwoners optimaal van dienst zijn. Het loket zal elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur open zijn om vragen te beantwoorden. Of als dat niet meteen mogelijk is, het antwoord proberen uit te zoeken. Hierbij wordt er samengewerkt met vrijwilligers en professionals, waaronder de wijkverpleegkundige van de NNCZ. We proberen door het loket ook linken te leggen. Heeft er iemand behoefte aan een keer per week even koffie te drinken met iemand, dan zoeken wij een vrijwilliger die aangegeven heeft zoiets graag op te willen pakken. Of als iemand behoefte heeft aan vervoer naar bijvoorbeeld het ziekenhuis, dan proberen we een vrijwilliger te vinden die aangegeven heeft in vervoer te willen ondersteunen. Eén loket voor alle vragen, dat is duidelijk voor iedereen. Tijdens één van de bijeenkomsten met inwoners werd ook duidelijk dat er behoefte is

aan activiteiten op zondagmiddag, dat zou iets voor de coöperatie kunnen zijn om op te pakken. De Nieuwe Wierde kan bij dit soort initiatieven een mooie rol gaan spelen. Zo bundelen we de krachten en staan we samen sterker.”

Razend tempo

“Als we terugkijken hebben we samen, dorp en de NNCZ, in een jaar tijd in een razend tempo veel weten te bereiken en veel mensen samen weten te brengen. Met in ieder geval al als één concreet resultaat dat we dit najaar het Dorpsloket gaan openen. Daarnaast hopen we snel te beginnen met de bouw van het Multifunctioneel Centrum in De Nieuwe Wierde waar onder andere de bibliotheek komt, een ontmoetingsplek vorm krijgt en waar allerlei bedrijfjes neer gaan strijken. Mooie vooruitzichten, maar ook nog genoeg te doen!”

“Het doel van de dorpscoöperatie is de leefbaarheid in Grijskerk en omliggende dorpen te behouden en te versterken.”

Van statushouder naar BBL-student bij de NNCZ in Haren

In 2009 is Aissatou Daff vanuit Guinee naar Nederland gekomen. De afgelopen jaren heeft ze veel vrijwilligerswerk verricht voor ouderen. Sinds een jaar heeft ze een vaste verblijfsstatus waardoor ze haar bestaan in Nederland verder kan opbouwen.

Aissatou vertelt: “Via mijn contactpersoon bij de Gemeente Haren ben ik in contact gekomen met de NNCZ vestiging Woonzorgcentrum de Zonnehof in Haren. In mei ben ik gestart met het verrichten van vrijwilligerswerk voor de cliënten. Leuke dingen samen doen, activiteiten, en waar kan het ondersteunen van de zorgmedewerkers.” Dat ze een passie voor de zorg heeft ontdekte ze al gauw. Aissatou; “ik geniet van het contact met de cliënten, het is erg fijn dat je iets voor ze kan betekenen. Om uit de uitkering te komen heb ik bij mijn contactpersoon van de gemeente aangegeven de BBL-opleiding tot Verzorgende IG te willen doen. In september start ik met mijn opleiding bij het Alfa-college in Groningen. Voor deze driejarige opleiding ga ik een paar dagen in de week naar school, de andere dagen werk ik bij Woonzorgcentrum de Zonnehof om praktijkervaring op te doen. Het eerste jaar zal een stage zijn, vanaf het tweede jaar zal ik echt starten met werken.

Het doen van vrijwilligerswerk en straks de opleiding tot Verzorgende IG, geeft mij het gevoel meer middenin de maatschappij te staan. Ik vind het leuk om mensen te helpen, daarom ben ik in de zorg gegaan. Als ik ouder ben, zou ik ook willen dat er goed voor mij gezorgd wordt. Ik kan niet wachten om te starten met de opleiding en straks mijn diploma te hebben!”

“Als ik ouder ben, wil ik ook graag dat er goed voor mij gezorgd wordt”

Negentig en nog steeds vitaal en sociaal

Mevrouw Hup, bijna negentig, woont sinds kort in een aanleunwoning van het Jannes van der Sleedenhuis, De Kaap. Alhoewel ze soms natuurlijk nog moet wennen aan de nieuwe woning, voelt de omgeving al aan als vanouds.

“De afgelopen drie weken heb ik meer mensen gezien dan de afgelopen drie maanden in mijn vorige woning. Al zit er hemelsbreed nog geen kilometer tussen, de omgeving is een wereld van verschil. Mijn hele leven heb ik in de Schutstraat in Hoogeveen gewoond en nu woon ik in het verlengde. Het is een fijne woning met uitzicht over het centrum. Mijn kinderen zeiden laatst tegen me; ‘Mam, wat ben je opgefleurd!’ Zelf heb ik dat natuurlijk niet zo goed door, maar ik merk wel dat ik weer veel meer onder de mensen ben. Ik ben weer wat vrolijker en heb wat meer praatjes. Ik herinner me ook weer veel over vroeger. Dat doet me goed, al ben ik nooit echt eenzaam, ik voel me wel minder alleen.

De hele dag door ontmoet ik mensen. 's Ochtends douche ik met de thuishulp van de NNCZ, daarna ga ik beneden koffie drinken. Meestal is er dan nog niemand, maar voor je het weet zit je gezellig met zes of meer aan tafel. Rond de middag ga ik weer naar beneden, naar het restaurant, voor de lunch. Of mijn kinderen halen me op om ergens te lunchen, dat is natuurlijk heel erg leuk. Meestal kijk ik 's ochtends ook nog even op de laptop. Het laatste nieuws of een spelletje. Ik lees nog even de krant en zo zorg ik dat ik weer op de hoogte ben. 's Middags kijk ik nu de Tour de France, die omgeving is zo prachtig! Alleen de deur uit gaan dat gaat niet meer. Ik ben niet meer heel goed te been en ik hoef ook geen scootmobiel. Daarom is het zo fijn dat ik alle faciliteiten nu bij de hand heb, ik hoef nergens ver voor om. En als er echt iets is, druk ik op de rode knop en komt de zorg bij mij.”

Toeren door de bossen van Drenthe

“Mijn kinderen nemen me ook nog regelmatig mee toeren, mooi door de bossen van Drenthe. De natuur is hier prachtig! Fietsen; dat mis ik het meest. Samen met mijn man hebben we kilometers gefietst. Even de fiets pakken en ergens naartoe.” Ondertussen gaat

Mevrouw Hup:

*“Mijn kinderen zeiden
laatst tegen me;
‘Mam, wat ben je
opgefleurd!’”*

de telefoon bij mevrouw Hup; “Goedemorgen jongen, ja, alles gaat goed hier..”, en het gesprek met de zoon gaat nog even verder. Als ze ophangt zegt ze; ‘Mijn leven is nog niet saai hoor! Het mag wat mij betreft nog wel even zo doorgaan!’”

Ontmoeten en vitaal blijven in de Beweegtuin Hollandscheveld

In september 2016 werd de Beweegtuin in Hollandscheveld geopend. Een ontmoetingsplek vlak achter Woonzorgcentrum Beatrix waar niet alleen cliënten van de NNCZ, maar jong en oud uit het dorp op de toestellen kunnen sporten en bewegen, oefeningen kunnen verrichten, maar ook gewoon kunnen komen kijken of een praatje maken. De kartrekkers van het project zijn Karina Schonewille en Bert van der Weide van de stichting Vrienden van Woonzorgcentrum Beatrix. Fysiotherapiepraktijk Hollandscheveld raakte al gauw bij het initiatief betrokken.

Bendiks Cazemier van Fysiotherapiepraktijk Hollandscheveld was gelijk enthousiast over het idee. "Juist voor ouderen is het belangrijk om in beweging te blijven. Hoewel er een groep is die enthousiast gebruik maakt van de Beweegtuin, hebben anderen soms een steuntje in de rug nodig, daarom gaan wij regelmatig met

cliënten naar de Beweegtuin. In juli 2017 hebben we van de stichting Vitaal Platteland, een initiatief van de provincie Drenthe, een geldbedrag ontvangen dat besteed wordt aan het uitbreiden van de Beweegtuin met nog meer beweegonderdelen. Zo zal de Beweegtuin nog meer uitdaging bieden en kunnen ook

minder mobiele mensen nog meer profijt hebben van de Bewegtuin. Groenonderhoud Donkergroen gaat in september dit jaar de nieuwe beweegonderdelen aanleggen waarmee ouderen kunnen oefenen met verschillen in hoogten, het lopen op verschillende ondergronden en komt er een trainingspad waar wij als fysiotherapeuten goed kunnen observeren hoe mensen lopen om dit eventueel te corrigeren. Alles met de gedachte om kwetsbaarheid te signaleren en aandacht te kunnen besteden aan het voorkomen van vallen en het inzetten van balanstreining.”

Daarnaast zijn het fit houden van ouderen en plezier in bewegen

belangrijke speerpunten. Uit onderzoek van de Gezondheidsraad is gebleken dat twee derde van de 65-plussers te weinig beweegt. Ook komen ouderen vaak minder buiten dan gewenst. Bendiks: “met de activiteitenbegeleiding van Woonzorgcentrum Beatrix, willen we structureel momenten voor de cliënten inplannen om te komen oefenen in de Bewegtuin. Verder zullen we ook met cliënten uit de fysiotherapiepraktijk meer naar de Bewegtuin gaan om oefeningen te doen. De reacties van de ‘beweegsters’ zijn positief. “Het buiten, in de natuur bezig zijn wordt als fijn en verrassend ervaren”, aldus Bendiks.

Vrijwilliger in beeld

Piet Nicolai:

“Toen ik doorkreeg hoe eenzaam mensen kunnen zijn, wilde ik graag iets voor mijn medemens betekenen.”

Piet Nicolai is sinds de opening in 2012 betrokken als vrijwilliger bij De Vecht in Hogeveen. Twee keer in de week haalt hij omwonenden in de wijk De Weide op en brengt hij ze naar De Vecht, of rijdt hij bewoners naar een afspraak zoals een familiebezoek, ziekenhuisafspraak of de supermarkt. “Ik heb mijn hele leven hard gewerkt. Nadat ik op mijn 60e met pensioen kon heb ik zo’n 3 à 4 maanden bij huis gezeten. Ik ben toen bij Stichting Welzijnswerk (SWW) als vrijwilliger begonnen. Daar deed ik van alles, en kwam ik regelmatig bij ouderen over de vloer om te inventariseren welke hulpmiddelen ze nodig hadden om langer thuis te blijven wonen. Daar heb ik voor het eerst gezien hoe mensen kunnen vereenzamen. Soms belde ik aan het einde van de dag bij iemand aan en dan was ik de eerste persoon waartegen ze die dag konden praten. Dat greep me enorm aan.”

Piet vervolgt: “Voor de dagopvang haal ik mensen nu op vanuit huis en breng ik ze naar De Vecht, zodat ze anderen ontmoeten en een leuke invulling van de dag hebben. Dit geeft mij ook een voldaan gevoel! Naast het rijden op de bus schenk ik koffie, ga ik regelmatig even met de mensen sjoelen, of gewoon een praatje met ze maken. En standaard check ik de bandjes van de rollator of rolstoel als ze binnen komen, dat is wat aangenamer voor de mensen die ze moeten duwen.”

“Vaak hoor ik om me heen dat mensen geen vrijwilligerswerk doen omdat het zo’n verplichting

is. Maar als je het met veel plezier doet, voelt het absoluut niet als een verplichting. Ik stel me er op in dat ik twee dagen in de week vrijwilligerswerk doe, dan heb ik nog heel veel dagen over om andere dingen te doen! En wat je ervoor terugkrijgt maakt het dubbel en dwars waard. Mensen vinden het fijn om een bekend gezicht te zien. Het geeft voldoening, het is een leuk team waarin je van alles met elkaar kan delen, leuke, maar ook verdrietige dingen. Ik vertel mensen die ik met de bus ophaal altijd dat ze een volgende keer de buurvrouw of -man ook mee moeten nemen. Iedereen die meegaat is enthousiast en het helpt mensen om uit hun isolement te komen. Het busje is comfortabel, niet duur, rolstoelvervoer is mogelijk en we rijden keurig op tijd!”

Ook in de andere werkgebieden van de NNCZ is het mogelijk om tegen een kleine vergoeding opgehaald te worden om in een van onze vestigingen anderen te ontmoeten. Neem contact op met ons klantadviescentrum via 0528 200 205 voor de mogelijkheden.

Verbindend initiatief Wijkleren biedt steuntje in de rug voor leerlingen en wijkbewoners

“Mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, voelen zich weer verbonden”

In november 2016 startte de NNCZ samen met de gemeente Hoogeveen en het Alfa-college het Wijkleren. Het Wijkleren biedt leerlingen met een afstand tot de arbeidsmarkt nieuwe kansen, en geeft ondersteuning aan wijkbewoners waardoor zij langer zelfstandig kunnen leven.

Zo'n dertig leerlingen van de praktijkgerichte opleiding Dienstverlening van het Alfa-college zijn het afgelopen jaar gestart met het Wijkleren. In het tweede jaar van de opleiding kiezen zij voor de specialisatie Helpende Zorg & Welzijn, medewerker facilitaire dienstverlening of medewerker sport en recreatie. De leerlingen vervullen informele hulp- en ondersteuningsvragen die in de huidige regelgeving niet geïndiceerd en bekostigd worden.

Een deel van de leerlingen heeft nog geen ervaring op de arbeidsmarkt, maar dreigt door

problemen steeds verder van de maatschappij te komen staan. De andere groep heeft al ervaring op de arbeidsmarkt maar is door (privé)omstandigheden op afstand tot de arbeidsmarkt en maatschappij geraakt, en is hierdoor in een neerwaartse spiraal terecht gekomen. Om hier zelf weer uit te komen, blijkt vaak lastig en vereist ondersteuning.

Hilda de Ruijter, NNCZ gebiedsleidinggevende Wolfsbos Hoogeveen vertelt: “sinds we vorig jaar begonnen zijn, hebben we bij een flink aantal van de leerlingen al enorme vooruitgangen

gezien. Zo gaan bijvoorbeeld twee leerlingen van het Wijkleren één keer in de week naar de d'Olde Bieb, de voormalig bibliotheek in winkelcentrum De Wielewaal. Hier hebben ze een inloop koffie-uurtje voor de wijk dat samen met Stichting WelzijnsWerk (SWW) en een begeleider vanuit de NNCZ georganiseerd wordt. Samen onderzoeken zij of er vanuit de wijk animo is voor het uitbreiden van het koffie-uurtje naar het aanbieden van maaltijden. Wijkbewoners wordt hierdoor de optie geboden om op een laagdrempelige manier de verbinding met andere mensen uit de wijk te blijven behouden. De leerlingen vinden dit fantastisch om te doen en zijn er enorm enthousiast over. Op deze manier zijn ze van betekenis voor mede-inwoners van Hoogeveen en voelen de studenten zich weer waardevol. Dat is mooi om te zien. Het gevoel voor eigenwaarde en het zelfvertrouwen komen langzaam weer terug, wat meteen een verbetering van de studieresultaten oplevert. Men wordt weer zelfstandig en begint zich weer onderdeel te voelen van de maatschappij. Daarnaast halen studenten een diploma voor werk waar veel behoefte aan is.”

De NNCZ is blij dat er nieuwe mensen worden opgeleid waardoor er straks weer nieuwe gediplomeerden zijn die mogelijk door kunnen stromen naar vervolgoopleidingen. Ook komen mensen sneller los van hun uitkering en kunnen inwoners uit Hoogeveen gedurende de opleiding van de leerlingen gratis gebruik maken van hun diensten.

Woordzoeker

K	G	T	P	O	Y	G	Y	D	F	C	B	D	F	S	C	X	C
P	N	R	E	B	M	E	C	E	D	M	J	P	X	G	G	X	A
O	E	R	H	U	I	B	C	N	U	B	T	U	D	Y	U	U	T
M	M	W	V	B	P	I	O	W	E	I	K	E	L	T	J	E	S
P	A	J	I	V	X	V	G	L	L	K	D	E	L	A	S	R	N
O	S	T	K	M	E	R	D	W	D	I	C	H	T	B	I	J	Y
E	N	C	G	M	D	N	V	K	O	Y	T	V	K	B	M	P	S
N	D	U	B	E	Z	H	I	U	R	E	V	Y	I	G	U	F	P
N	U	E	E	R	U	C	K	L	U	A	M	A	S	Y	L	J	I
G	R	N	E	D	N	I	B	R	E	V	C	N	M	E	B	M	N
W	T	Y	I	X	G	T	I	Y	F	O	Y	H	B	J	L	E	N
D	S	A	J	N	E	G	E	R	R	W	U	B	T	B	A	U	E
G	E	D	T	P	Q	L	O	V	E	D	R	A	A	W	D	E	N
I	S	G	K	A	S	T	A	N	J	E	S	Q	S	B	E	G	W
U	P	R	E	B	M	E	T	P	E	S	G	K	D	V	R	M	E
T	D	R	P	A	D	D	E	N	S	T	O	E	L	O	E	P	B
R	E	B	O	T	K	O	U	L	P	A	R	A	P	J	N	R	L
B	L	X	N	O	Z	T	S	F	R	E	H	M	P	S	E	P	Q

- BLADEREN
- EIKELTJES
- KRACHT
- PADDENSTOEL
- REGENJAS
- SPINNENWEB
- DECEMBER
- HERFSTZON
- NOVEMBER
- PARAPLU
- SAMEN
- VERBINDEN
- DICHTBIJ
- KASTANJES
- OKTOBER
- POMPOEN
- SEPTEMBER
- WAARDEVOL

Mevrouw Boersema:

“Met de slagerij stonden we midden in het dorp en het leven”

Jarenlang stonden meneer en mevrouw Boersema midden in het leven en in de dorpskern van Grijpskerk met hun Slagerij Boersema. In 1962 begonnen ze hun succesvolle slagerij door een bestaande slagerij over te nemen. Het is een echt familiebedrijf geworden, de kinderen runnen het bedrijf na het stoppen van vader en moeder Boersema. Nu wonen mevrouw en meneer Boersema apart, na heel veel jaren samen. “De zorg voor mijn man werd te zwaar. We zouden 24 uur hulp per dag thuis nodig hebben gehad om nog een redelijk bestaan te hebben, dat werd te veel.

“Op een gegeven moment kon Kor niet meer zelf eten en drinken en moest hij veel verschoond worden; dat werd voor mij te zwaar. We hebben toen de keus gemaakt om Kor in De Nieuwe Wierde te laten wonen. In eerste instantie zou dat maar voor een aantal dagen zijn, maar hij is er niet meer weggegaan.

Ik woon hier vlak naast, dus de afstand is goed te overbruggen en zijn we gelukkig dicht bij elkaar”, vertelt mevrouw Boersema. “Ik kom elke middag op bezoek; ik geef koffie, wat fruit en een beetje bouillon. We praten wat en dan ga ik weer naar huis. Het is natuurlijk wel enorm wennen, maar we zijn blij dat we in ons eigen vertrouwde dorp kunnen blijven. Vroeger waren we altijd samen. Alhoewel; Kor werkte natuurlijk heel veel in en voor de slagerij, maar we wisten elkaar altijd wel te vinden. Toen we de slagerij nog runden, kenden we vrijwel iedereen in het dorp. We merken dat dat afneemt, nu drink ik nog wel eens koffie bij de burens en gaan we op bezoek met verjaardagen. Maar we leven nu meer op ons zelf. Natuurlijk; we zien de kinderen en kleinkinderen maar ook zij hebben een druk bestaan en tijd voor elkaar moeten we echt maken. Tot voor kort zat ik op een koor maar dat werd me toch eigenlijk te veel. We zijn beiden inmiddels 80 en als ik het huishouden heb gedaan, eten heb gekookt en bij Kor ben geweest, dan is de dag al praktisch weer voorbij!

Er wordt weleens gevraagd of ik niet eens weg wil? Een kort uitje ofzo. Maar we zijn nooit echt vakantie-gangers geweest. We zijn eens samen naar Amsterdam geweest. We zouden op bezoek bij een oom en tante die een melkzaak hadden in de stad. Ik was

alleen het adres vergeten, nou, dat was lastig zoeken in zo'n grote stad. Toen zijn we maar weer naar huis gegaan. En we hebben de bloembollenstreek een keer bezocht, dat is een mooie herinnering. Wat de toekomst ons ook nog mag brengen, daar doen we het in ieder geval mee! Laat ons maar in Grijpskerk.”

Colofon

NNCZ Dichtbij is een uitgave van de NNCZ en verschijnt drie keer per jaar in een oplage van 1500. Redactie NNCZ Dichtbij: pr@nncz.nl Communicatie NNCZ Vormgeving: Atie te Velde

De Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties is een zorgorganisatie die ondersteuning biedt op het gebied van wonen, welzijn en (thuis)zorg.

De NNCZ heeft een aantal werkgebieden; Hoogeveen, Haren, Hollandscheveld, Grijpskerk en omstreken en Noordbroek.

De NNCZ bedankt iedereen die mee heeft gewerkt aan dit magazine.

De NNCZ biedt u

- Thuiszorg
- Dagbesteding
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuis- zorg en verzorgingshuiszorg)

We ondersteunen cliënten en stimuleren zo lang mogelijk zelfstandig te leven. Thuis, of in een van onze vestigingen. Daarvoor werken we zo veel mogelijk samen met familie, vrijwilligers, dorpscoöperaties, gemeenten, huisartsen en andere professionals. Immers: **'Samen zijn we van waarde'**.

Klantadviescentrum

Heeft u vragen op het gebied van zorg, diensten, welzijn of wonen? Of over wachtlijsten en bemiddeling van zorg? Onze klantadviseurs staan u graag te woord. Het Klantadviescentrum ondersteunt u bij het zelfstandig wonen en helpt bij het vinden van passende hulp.

Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties

NNCZ (bezoekadres)
Stephensonstraat 1
7903 AS Hoogeveen

Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Klantadviescentrum:
Telefoon: 0528-200205